

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2014. október 16. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az adócsalás büntette és más bűncselekmények miatt **I.r. vádlott** és társai ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2013. április 30. napján kihirdetett 4.B.168/2012/48. számú ítéletét **I.r.** és **II.r. vádlott** vonatkozásában **helybenhagyja**.

A másodfokú eljárás során 19.200 (tizenkilencezer-kettőszáz) Ft bűnügyi költség merült fel, melyből **I.r. vádlott** 4.000 (négyezer) Ft-ot, **II.r. vádlott** 15.200 (tizenötezer-kettőszáz) Ft-ot köteles megfizetni.

I n d o k o l á s :

A **Tatabányai Törvényszék** a 2013. április 30. napján kihirdetett **4.B.168/2012/48. számú ítéletében** három terhelt vonatkozásában tartalmazott rendelkezéseket. Az ítélet **III.r. vádlottra** nézve a kihirdetés napján jogerőre emelkedett és nem képezte a másodfokú felülbírálat tárgyát.

Az elsőfokú bíróság **I.r. vádlott** bűnösségét megállapította:

- 1 rb, felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében a Btk.274.§ (1) bekezdés c/ pontja szerint *(1. tényállási pont)*,
- 1 rb adócsalás büntetében a Btk.310.§ (1) bekezdés és (4) bekezdés szerint *(2/b. tényállási pont)*,
- 1 rb magánokirat-hamisítás vétségében a Btk.276.§ szerint *(2/c. tényállási pont)*, és
- 1 rb, folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében a Btk.276.§ szerint *(2/a. tényállási pont)*.

Ezért őt halmazati büntetésül - mint visszaesőt - 3 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és mellékbüntetésül 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

II.r. és **III.r. vádlott** bűnösségét kimondta 1-1 rb közokirat-hamisítás büntetében a Btk.274.§ (1) bekezdés c) pontja szerint, melyet a II.r. vádlott felbujtóként követett el *(1. tényállási pont)*.

Ezért a II.r. vádlottat - mint többszörös visszaesőt - 300 napi tétel, a III.r. vádlottat 158 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés napi tételének összegét mindkét terhelt vonatkozásában 1000 forintban állapította meg és rendelkezett a II.r. vádlottat érintő 300.000 forint, a III.r. vádlott tekintetében pedig összesen 158.000 forint napi tételenként 1-1 napi fogházbüntetésre való átváltoztatásáról a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére.

III.r. vádlott esetében rendelkezett az előzetes fogvatartás pénzbüntetésbe való beszámításáról, továbbá 40.000 forint erejéig vagyonekhozást rendelt el vele szemben. Döntött a bűnügyi költség külön-külön, illetve egyetemlegesen történő viseléséről.

Az **ítélet ellen I.r. és II.r. vádlottak és védőik éltek fellebbezéssel** elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés végett. Az elsőfokú ügyész a döntést tudomásul vette.

A **Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.76/2013/3-I. számú átiratában** mindkét vádlott tekintetében az ítélet helybenhagyását indítványozta. Kifejtette, hogy a törvényszék a perrendtartás szabályainak megfelelően lefolytatott eljárása során minden bizonyítékot beszerzett és megvizsgált, amely az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez alapul szolgálhatott. A bizonyítékokat a szükséges mértékben értékelte és elemezte, ezáltal maradéktalanul teljesítette indokolási kötelezettségét is. A mérlegelés alapján a felmentésre irányuló fellebbezések semmiképp nem foghatnak helyt. A megalapozott tényállásból helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére és nem tévedett a cselekmények minősítésében sem. Helytállóan állapította meg a törvényszék, hogy valótlan adat került a közhiteles nyilvántartásba, amikor **III.r. vádlott** mint az **A. Kft** tulajdonosa és ügyvezetője bejegyzése megtörtént, tekintve, hogy nem volt valódi akarat részéről e faladatok tényleges ellátására, és nem is ő irányította a társaságot. Az adócsalás és magánokirat-hamisítás vonatkozásában nem vitásan hamis tartalmú költség számlákat állított be **1. tanú** a gazdasági társaság könyvelésébe, majd azok adótartalmát jogosulatlanul vonta le a fizetési kötelezettségéből, illetve hamis tartalmú adóbevallást nyújtott be. Tette mindezt azért, mert **I.r. vádlott** megtévesztette a számlák valódiságát illetően.

A terheltek többszörös büntettségére, visszaesői, többszörös visszaesői minőségére figyelemmel a törvényszék által alkalmazott joghátrányok inkább méltányosak, mint eltűzöttak, ezért enyhítésüknek nincsen törvényes indoka.

A másodfokú bíróság **nyilvános ülésén megjelent I.r. vádlott védője** perbeszédében fenntartotta a fellebbezését, de annak irányát megváltoztatva az ítélet hatályon kívül helyezését kérte.

Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság egyes bizonyítási eszközök felhasználásánál jogszabályt sértett. Az írásszakértői vélemény nem volt törvényesen felhasználható, mert a szakértő szakmai hibát vétett a vizsgálatnál. E körben idézte a védelem által megkeresett dr. Szöllőssy-Csoma Enikő igazságügyi írás- és grafológus szakértő Bf.81/2013/8/Vé/IV. sorszám alatt becsatolt levelét, hogy csak eredeti aláírás minták birtokában lett volna lehetséges az aláírások vizsgálata. A nyomozás során eljáró szakértő fénymásolatokból dolgozott, melyek csak valószínűsíthető kategóriájú szakértői válaszadást tesznek lehetővé. Sérelmezte e körben a védő azt is, hogy a **N. Ltd.** képviseletében az engedményezési szerződést megkötő **4. tanú-t** nem hallgatta ki a bíróság tanúként, hogy az aláírások tőle származnak-e.

A **K. Bt-t** képviselő **1. tanú** tanú ellentmondásos vallomásokot tett, melyekből megállapíthatóan nem volt szavahihető, ezért további bizonyítás lett volna szükséges ahhoz, hogy a bíróság elfogadja az **I.r. vádlottra** nézve terhelő vallomását. A perbeli jogügylet a **K. Bt** számára volt kedvező, mivel így jelentős áfa fizetési kötelezettség alól szabadult volna meg. A tanú érdekében állt magát menteni, illetve másra hárítani a felelősséget. Az adócsalás

kapcsán kihallgatott tanúk vallomásai nem támasztották alá **1. tanú** a bíróság által elfogadott nyilatkozatát.

A bizonyítékok értékelése tehát a védő álláspontja szerint nem felelt meg a jogszabályi kívánalmaknak.

Mivel **1. tanú** vallomása nem fogadható el, más közvetlen bizonyítási eszköz pedig nem támasztotta alá **I.r. vádlott** bűnösségét, így a tényállás az adócsalás és magánokirat-hamisítás vonatkozásában felderítetlen maradt, mely megalapozatlanná teszi az ítéletet. Ezért a védő a határozat hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására való utasítását kérte.

II.r. vádlott védője a felmentésért, illetve enyhítésért benyújtott fellebbezést fenntartotta a az elsőfokú bíróság előtt tartott perbeszédben felhívott érvei alapján.

A jelenlévő **ügyész** a védelmi fellebbezéseket, azok indokolását nem tartotta megalapozottnak és fenntartotta az átiratában foglaltakat. Rámutatott, hogy **I.r.** és **II.r. vádlott** tagadását megcáfolta **III.r. vádlott** vallomása, továbbá több tanú is. **1. tanú** megindokolta, hogy miért változtatta meg a vallomását, melyet a bíróság azért fogadott el, mert azzal voltak összhangban az okiratok, a közvetett tanúk vallomásai és az írásszakértői vélemény. A tényállás megalapozott, a törvényszék nem követett el eljárási szabálysértést sem a bizonyítékok elhasználása, sem azok értékelése körében, továbbá indokolási kötelezettségét is teljesítette. Az adócsalás és magánokirat-hamisítás megvalósult, hiszen a gazdasági események nem a szerződésben, illetve a **K. Bt** által befogadott számlákban feltüntetett cégek között mentek végbe. **I.r. vádlott** mindig a háttérben maradt, megtévesztő módon irányítva a **K. Bt** beltagját, közvetett tettesként követte el a bűncselekményeket. Kifejtette, hogy a törvényszék által alkalmazott joghátrányok kifejezetten méltányosak, azok enyhítése nem indokolt, ezért az ítélet helybenhagyását indítványozta.

I.r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában - csatlakozva védője indítványához - kérte, hogy a másodfokú bíróság a törvényszéken felszólalásában előadottakat vegye figyelembe. Elmondta, hogy csalás büntette miatt van folyamatban ellene büntetőeljárás a Zalaegerszegi Járásbíróság előtt, amelyben egyesítettek egy másik csalás büntette miatt indult büntetőügyet is. Másik ügye befejeződött, jogerősen pénzbüntetésre ítélték.

Személyi körülményei között előadta, hogy Németországban villanyszerelő csoportvezetőként dolgozik, 2 kiskorú és egy nagykorú gyermekről gondoskodik. A havi jövedelme 400.000 Ft körül van. Vagyontalan, tartozása nincs.

II.r. vádlott előadta, hogy Zalaegerszegi Törvényszék előtt van ellene jelenleg folyamatban büntetőeljárás. A Zalaegerszegi Járásbíróság egyesítette az ügyeket, és első fokon nem jogerősen 1 évi, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetésre ítélte. Személyi körülményeire nézve elmondta, hogy vállalkozó, a jövedelme kb. 200.000 Ft. Egy saját és egy nevelt gyermeke van. Mindkét kiskorú gyermek, illetve édesanyja eltartásáról gondoskodik.

Az ügy érdemére nézve kifogásolta, hogy a tanúk másképpen nyilatkoztak a nyomozati és a bírói szakban. **S.J.-nek** azért volt szükséges egy munkahely, mert műtét előtt állt és nem volt

TB jogviszonya. Nagyon rövid ideig végzett **II.r. vádlottnál** munkát, aki szívességet tett neki, hogy munkaviszonyt igazolt számára.

A **II.r. vádlott** elmondta, hogy amikor a céget eladta, nem jelentette ki a nála dolgozó személyeket, nem is közölte velük, hogy a cégtől megvált, mert nem volt effektív munkavégzésük, nem voltak ott. Nem várható el egyik tanútól sem, hogy pontosan nyilatkozzon arról, hogy a cég eladása előtt, vagy utána végzett-e feladatokat. Az elsőfokú bíróság mégis az ellentmondó vallomásukat vette figyelembe.

A cég eladása az ő részéről nem volt fiktív és ő nem dolgozott tovább a társaságban. Az új ügyvezető igazgató számlát nyitott az OTP-nél, vagyis önállóan intézte az ügyeket. **III.r. vádlott** tudatában volt annak, hogy névlegesen megvásárolja a céget és ezért ellenszolgáltatást kap. A **II.r. vádlottnak** viszont azt nem kellett tudnia, hogy **III.r. vádlott** milyen célból veszi meg a céget. A vevő bűnösségének a megállapításából nem arra kell következtetni, hogy az eladó is bűncselekményt követett el.

II.r. vádlott álláspontja az volt, hogy a büntetéseknek összhangban kellene lenniük, mégis vele szemben ugyanazon cselekményéért kétszer akkora büntetést szabott ki a bíróság, mint **III.r. vádlott** vonatkozásában. Elsődlegesen felmentését kérte, mivel nem követett el bűncselekményt, másodsorban enyhítést tartott indokoltnak.

A Győri Ítélet tábla a Be.348.§ (1) bekezdése szerint teljes körben felülbírált az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt és a védelmi fellebbezéseket nem találta alaposnak.

Megállapította, hogy a Tatabányai Törvényszék az eljárása során a perrendi szabályokat - a védelem álláspontjával ellentétben - betartotta. Az ítélet hatályon kívül helyezésére okot adó szabálysértés nem történt, az érdemi felülvizsgálat lefolytatható volt.

A nyomozati irat 1569-1601. oldalon található írásszakértői vizsgálat anyagából megállapítható, hogy a szakértő szabályos eljárási keretek között rögzített eredeti írásmintát a kirendelő határozat szerint vizsgálandó **I.r.** és **III.r. vádlottól**. Az összehasonlítandó kézírást és névalíráásokat tartalmazó számlák és egyéb okiratok csak fénymásolatban álltak rendelkezésre, mely tény a szakértő feltüntetett. A vizsgálat módszere is rögzítésre került; azaz, hogy írástempó, tengelytartás, illetve betűméret, betűforma és kidolgozottság szempontjából lehetett összehasonlítást végezni a fénymásolatokon is. Ennek megfelelően állapította meg a szakértő **I.r. vádlott** írása és az inkriminált iratok írásanyaga közötti egyezőségeket és különbségeket azzal, hogy az **I.r. vádlott** próbaírása nagyfokú variabilitást mutat, ezért nem zárható ki a torzítás lehetősége. Azt is leszögezte, hogy csak valószínűsíthető, hogy az Engedményezési szerződésen a „**4. tanú**” és „**III.r. vádlott**” aláírások **I.r. vádlottól** származnak.

Hasonló megállapítások tehetők a **II.r.** és **III.r. vádlott** aláírásainak az **A. Kft** és a **K. Bt** között létrejött vételi szerződésen és mellékletein lévő névalírással összehasonlítása tárgyában született szakvélemény esetében (nyomozati irat 1434-1443. oldal). Itt is arra a következtetésre jutott a szakértő, hogy a fénymásolatban lévő iratokon valószínűleg nem a **II.r** és **III.r. vádlott** kezétől származó névalírással vannak.

A bíróság ennek megfelelően értékelte a szakértői véleményeket, amelyek beszerzése és felhasználása szabályosan történt.

Az elsőfokú bíróság a tényállás megállapítása körében a rendelkezésre álló bizonyítékokat megvizsgálta, egyenként és összességükben értékelte, a vallomások közötti ellentmondásokat szembesítés útján megkísérelte feloldani. Indokát adta, hogy mely bizonyítékokat miért fogadott el, míg másokat miért nem tudott figyelembe venni.

A törvényszék a tényállás 1. pontjában írott cselekmény tekintetében részletesen elemezte azon magatartásra vonatkozó bizonyítékokat, amely szerint az I.r. és II.r. vádlott anyagi ellenszolgáltatás fejében rávette **III.r. vádlottat**, hogy formálisan vegye a nevére - az APEH jegyzőkönyvek alapján - igen szorult anyagi helyzetben, a felszámolás veszélyével fenyegetett **A. Kft-t**. Vitán felül a II.r. vádlott érdekét szolgálta, hogy szabaduljon a fizetési kötelezettségekkel megterhelt társaság ügyvezetői pozíciójából. **III.r. vádlott és 2. tanú** vallomásai alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy **I.r. vádlott** közvetítette a cégátvételt, de továbbra is **II.r. vádlott** irányította a céget. A II.r. vádlott - ahhoz képest, hogy védekezése szerint teljesen kilépett a cégből az eladás után - igen nagy tájékozottsággal nyilatkozott a nyomozás során tanúként az **A. Kft** gazdasági tevékenységéről és pénzügyi helyzetéről. Nemcsak az általa vitatott volt dolgozók (pl. **3. tanú**) vallomásai és az OEP nyilvántartás adatai alapozták meg azt, hogy az elsőfokú bíróság aggálytalanul megállapította **II.r. vádlott** felelősségét is az intellektuális közokirat-hamisítás bűncselekményében.

A tényállás 2. pontjában rögzített magánokirat-hamisítások, illetőleg adócsalás tekintetében szintén sor került az I.r. vádlotti tagadás, továbbá a tanúvallomások és az okirati bizonyítékok részletes és színvonalas elemzésére, és ez alapján tisztázható volt, hogy a gépvásárlási-eladási ügyletben mely iratok tartalma volt hamis, majd felhasznált a bevallandó és befizetendő ÁFA szempontjából. A tekintetben sem maradt kétség, hogy a szálatkat mindkét cég felől **I.r. vádlott** mozgatta, és gondoskodott az iratok **1. tanú** részére történő eljuttatásról. **III.r. vádlott** e cselekménysor tekintetében is feltáró, magát terhelő vallomást tett abban a tudatban, hogy ő is bűncselekményt követett el, amikor a formális cégvásárlásra vállalkozott. Azt is elmondta, hogy amikor erre rájött és ki akart szállni, akkor az I.r. vádlott elbújtatta, hogy ne kerüljön a nyomozóhatóság látókörébe, aki már az **A. Kft** felszámolója által tett feljelentés alapján vizsgálatot folytatott.

1. tanú vallomása megváltoztatásának okait is meg lehet magyarázni azzal, miszerint nem mert a nyomozás alatt terhelő vallomást tenni **I.r. vádlott** terhére, mivel maga is félt a felelősségre vonástól. A módosított vallomás azonban azért képezhetette alapján a törvényszék ítéleti tényállásának, mert összhangban volt **III.r. vádlott**, valamint a gépügyletben érintett egyéb tanúk nyilatkozatival, valamint az írásszakértői vélemény megállapításaival és az okiratok tartalmával. Nem kérdőjelezte meg ezt az összefüggő, logikus bizonyítási láncolatot, hogy **4. tanú** tanút nem tudta felkutatni a nyomozóhatóság, és az ellene kiadott három elfogatóparancs sem vezetett eredményre (nyomozati irat 1143-1153. oldal).

Az adóbevallás és a másolatban feltalált számlák, továbbá a **K. Bt** adóvizsgálati anyaga minden tekintetben alátámasztják az adóelkerülésre irányuló cselekmény megvalósulását.

Az elsőfokú bíróság a kifejtettek szerint logikus és teljes körű mérlegeléssel megalapozott tényállást állapított meg, amely a másodfokú döntésnek is alapjául szolgált. Azonos

bizonyítási anyag mellett a fellebbezési eljárásban a törvényesen elvégzett mérlegelési tevékenység alappal nem támadható.

A megalapozott tényállás kis mértékben szorul kiegészítésre a személyi körülményekben, illetve a bűnügyi előéleti adatokban (Be.351.§ (2) bekezdés b/ és c/ pont). Az ítéltábla a Be.352.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján - a Be.361.§ (2) bekezdés b/ pontja szerint tett nyilatkozatra és az iratok tartalmára tekintettel - az alábbiak szerint egészíti ki.

I.r. vádlott újabb kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, Németországban dolgozik villanyszerelő csoportvezetőként, havi jövedelme 400.000 forintnak felel meg.

Az eljárás hatálya alatt az Esztergomi Járásbíróság 2013. február 6. napján kelt és 2013. február 11. napján jogerős 4.B.344/2011/11. számú ítéletével a 2011. február 17. napján elkövetett garázdaság vétsége miatt 100 napi tétel, összesen 260.000 forint pénzbüntetésre ítélte.

A NAV Nyugat-dunántúli Regionális Bűnügyi Igazgatósága 2012. január 3. napja óta 86/2011. bü. szám alatt folytatott nyomozást ellene a 2009. január 20. napján elkövetett csalás büntette, és 2013. április 22. napja óta 522/2012. bü. számon a 2008. július 1. és 2009. január 20. napja között elkövetett jelentős kárt okozó csalás büntette, továbbá a 2009. június 20. - július 20. között megvalósított adóbevételt jelentős mértékben csökkentő adócsalás büntette alapos gyanúja miatt. Az ügyben a Zalaegerszegi Járási Ügyészség 2014. május 26. napján emelt vádat vele szemben B.2989/2012/14. szám alatt jelentős vagyoni hátrányt okozva elkövetett költségvetési csalás büntette miatt.

A NAV Nyugat-dunántúli Regionális Bűnügyi Igazgatósága 2014. május 25. napja óta 140/2013. bü. számon folytat nyomozást az I.r. vádlott ellen a 2012. január 20. napján elkövetett nagyobb vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás büntette alapos gyanúja miatt.

II.r. vádlott egy kiskorú nevelt gyermek és édesanyja eltartásáról is gondoskodik.

Az eljárás hatálya alatt a PKKB 2012. január 26. napján kelt és a Fővárosi Törvényszék 32.Bf.7824/2012/11. számú ítéletével 2012. november 19. napján jogerős 14.B.XIII.24679/2011/31. számú ítéletével a 2011. január 22. napján elkövetett magánlaksértés vétsége miatt 200 napi tétel, összesen 600.000 forint pénzbüntetésre ítélte.

NAV Észak-alföldi Regionális Bűnügyi Igazgatósága 2010. szeptember 8. napján 874/2009. bü. számon indított ellene nyomozást a 2007. április 20. napjával elkövetett adóbevételt jelentős mértékben csökkentő adócsalás büntette alapos gyanúja miatt.

A Zalaegerszegi Járási Ügyészség 2013. július 2. napján kelt B.296/2012/11. számú vádirata alapján a 2010. december 7. napján elkövetett közokirat-hamisítás büntette, a Keszthelyi Városi Ügyészség 2012. december 27. napján kelt B.1058/2011/17. számú vádirata alapján a 2010. február 10. napján elkövetett jelentős értékre elkövetett sikkasztás büntette miatt folyik vele szemben bíróság előtt büntetőeljárás.

A II.r. vádlott ugyanazon bűncselekmények vádjával szintén terheltje a **I.r. vádlott** ellen Zalaegerszegi Járási Ügyészség 2014. május 26. napján benyújtott B.2989/2012/14. számú vádirata alapján folyamatban lévő büntetőügynek.

A Zalaegerszegi Járási Ügyészség 2014. július 32. napján kelt B.2018/2013/8. számú vádiratával a 2008. június 1. és 2009. január 20. napja között megvalósított jelentős vagyoni hátrányt okozva elkövetett költségvetési csalás büntette miatt is vádat emelt vele szemben.

Az így **kiegészített tényállás** minden tekintetben **megalapozott**, így az ítéletábra erre alapította a határozatát a Be.351.§ (1) bekezdése értelmében.

A tényállás alapján a törvényszék helyesen vont le következtetést **I.r.** és **II.r. vádlott** bűnösségére, helyes bűncselekményének megnevezése és az elsőfokú bíróság által alkalmazott elkövetéskor hatályos Btk. szerint a törvénynek megfelelő a jogi minősítése is. Az elsőfokú bíróság a szükséges mértékben jogi indokolást adott a cselekményekről, mellyel az ítéletábra egyetértett és az alábbiak szerint kiegészít.

A törvényszék az elkövetéskor hatályos Btk. rendelkezéseit alkalmazta a Btk.2.§ első mondatban meghatározott főszabály szerint, ahogyan az a jogi indokolásából kitűnik.

Halmazatban álló bűncselekmények esetén a Btk. időbeli hatályának alkalmazása során elsődlegesen azt kell vizsgálni, hogy valamennyi vád tárgyává tett cselekmény az új büntetőtörvényi rendelkezés szerint is bűncselekmény-e. Amennyiben van olyan cselekmény, amely már nem az, akkor ennek jogkövetkezményét e cselekményre nézve le kell vonni, és csak a többi bűncselekmény vonatkozásában vizsgálandó, hogy azokra összességében nézve az új rendelkezések enyhébb elbírálást tesznek-e lehetővé (BH2013. 232). A jelen ügyben vádlottak terhére rótt bűncselekmények büntetési tétele a 2012. évi C. törvény szerint nem változott. Van ugyanakkor „középmértékes” szabály, mely meghatározza a büntetéskiszabás kiindulási alapját, minősített bűnismétlő esetében szűkült az enyhítő szakasz alkalmazásának lehetősége, továbbá szigorúbbak a halmazati szabályok, és a pénzbüntetés kiszabására vonatkozó rendelkezések is. A vádlottak visszaesői, illetve többszörös visszaesői minősége miatt nem jelent kedvezőbb elbírálást a feltételes szabadságra bocsátás szabályainak változása sem.

A fentiekre figyelemmel a táblabíróság osztotta azt az álláspontot, hogy az elkövetéskor hatályban volt Btk. szabályai szerint kell a vádlottak cselekvőségét minősíteni és elbírálni.

Az 1. tényállási pontban megfogalmazott elkövetési magatartás vonatkozásában az 1/2004. Büntető jogegységi határozat 1. pontja szerint a Btk.274.§-ának (1) bekezdés c/ pontjában meghatározott (ún. intellektuális) közokirat-hamisítás büntettének elkövetési tárgya lehet minden olyan közokirat, amelynek rendeltetése, hogy a benne foglalt adat valóságát teljes bizonyító erővel bizonyítsa.

A cégnyilvántartás a benne feltüntetett adatok, bejegyzett jogok és tények fennállását és változását közhitelűen tanúsító közokirat; ezért az üzletrészt eladó tag és ügyvezető, valamint vevő részéről a cég tulajdonosi körének nem a valódi szerződési akaratnak megfelelő feltüntetése az adásvételi szerződésben, s ennek a cégbírósághoz történő bejelentése intellektuális közokirat-hamisítás (BH2011.90).

Az I.r. vádlott és **II.r. vádlott** a felbujtója - az elsőfokú ítéletben is írt helyes megállapítás szerint - a jogerősen elítélt III. rendű vádlott tettesként megvalósított cselekménynek.

Az elsőfokú bíróság a tényállás 2. pontjában írott, egymással részben anyagi (hamis szerződés és mellékletei felhasználása), részben alaki (hamis adóbevallás benyújtásával történő jogosulatlan adólevonás) halmazatban álló bűncselekmények vonatkozásában helyesen azt állapította meg, hogy ezeket **I.r. vádlott, 1. tanú** ügyvezető tévedésbe ejtésével, mint közvetett tettes valósította meg.

A közvetett tettesség jellemzője, hogy a közvetett tettes olyan személyt használ fel, mintegy eszközként a bűncselekmény végrehajtására, aki a szándékos bűncselekmény tetteseként a beszámítást, illetve a bűnösséget kizáró ok fennállása miatt büntetőjogilag nem vonható felelősségre. Más szóval közvetett tettes az, akit felbujtóként vagy bűnsegédként kellene felelősségre vonni, ha a szándékos bűncselekmény diszpozíciószerű tevékenységét kifejtő személy tekintetében nem állna fenn büntethetőséget kizáró ok. Ilyen személy volt **1. tanú**, aki a Btk.27.§ (1) bekezdés alapján nem volt felelősségre vonható.

A közvetett tettességet a szándékosság jellemzi, vagyis a közvetett tettes tudatának át kell fognia azt, hogy a Btk. Különös részében büntetni rendelt cselekmény elkövetéséhez használ fel más személyt. Az irányadó tényállás szerint **III.r. vádlott** és **1. tanú** helyett egyaránt **I.r. vádlott** intézte közvetítőként az **A. Kft** részéről a munkagépek beszerzését, majd a **K. Bt** általi megvásárlását és továbbértékesítését, így ő volt tisztában azzal a körülménnyel, hogy a gépek eladója valójában nem az **A. Kft**, hanem egy ismeretlen cég. Ennek ellenére a két társaságot szerepeltette az adásvételi szerződésen, illetve a gépek átvételéről, kifizetéséről különböző időpontokban kiállított egyéb magánokiratokon. Ezeket az - ügylet valódiságának látszatát keltő - hamis okiratokat az **I.r. vádlott** átadta **1. tanú** részére, aki azokat jóhiszeműen beállította a könyvelésébe; azaz felhasználta.

A 2/a. tényállási pontban írt magánokirat-hamisítás folytatólagosan elkövetett, mivel a hamis tartalmú - több - magánokiratot ugyanazon jogviszonyból származó jog vagy kötelezettség létezésének, megváltoztatásának vagy megszűnésének bizonyítására többször használták (36/2007. BK vélemény).

Az **I.r. vádlott** a fenti iratokkal együtt 11 db valótlan tartalmú számlát is átadott **1. tanúnak**, aki ezeket felhasználva meghamisította a 2008. évre vonatkozó ÁFA adóbevallás tartalmát, amikor levonásba helyezte a számlák adótartalmát (2/b-c. tényállási pont). Az adócsalással bűnhalmazatban a magánokirat-hamisítás vétségét is megvalósította, mivel az adóhatóságot a hamis okirat benyújtásával megtévesztve az általános forgalmi adófizetési kötelezettségét jogosulatlanul csökkentette (BH1993.271. I. pont).

Az 1/2006. Büntető jogegységi határozat 2. pontja kimondja, hogy az adócsalás büntettét követi el az általános forgalmi adó alanya, ha - akár az általa felszámított fizetendő adóra nézve, akár más adóalany által előzetesen felszámított levonható adó összegének a feltüntetése körében - fiktív tartalmú bizonylatok alapján valótlan adatokat közöl az adóhatósággal, amennyiben cselekményének az eredménye a törvényes mértékű adófizetési kötelezettség keretei között marad. A tényállásból kiderül, hogy a **K. Bt** belfogója nem ÁFA-t igényelt vissza jogtalanul, hanem az egyébként fizetendő adó mértékét csökkentette. A jogi minősítés alapjául szolgáló elkövetési érték az adócsökkentés összege. Ez esetünkben meghaladja - az elsőfokú bíróság által helyesen alkalmazott elkövetéskor hatályban volt Btk.

szerinti - az adóbevétel különösen nagy mértékű csökkenését megalapozó 50 millió forintos értékhatárt.

Az adócsalás tettese és társtettese csak olyan személy lehet, aki az adókötelezettség szempontjából jelentős tény (adat) valótlan előadásával, elhallgatásával vagy más magatartással a hatóságot adóbevétel csökkentését eredményezően megtéveszti (BH2010.290). A cég képviselőjében **1. tanút** terhelte a bevallási kötelezettség, illetőleg az adózás szabályainak megtartása.

Az adócsalást azonban közvetett tettesként vagy bűnsegédként azonban olyan személy is elkövetheti, akinek nincs jogi kötelezettsége nyilatkozattételre (BH2013. 200). Ez a közvetítőként, a háttérben eljáró, a bevallásra kötelezettet tévedésben tartó elkövető volt **I.r. vádlott**.

Az elsőfokú bíróság helyesen tárta fel a bűnösségi körülményeket, melyek kisebb korrekcióra szorulnak. További enyhítő körülmény, hogy az I.r. és II.r. vádlott újabb kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, illetve **II.r. vádlott** édesanyját is eltartja. Az elkövetés óta jelentős az időmúlás - 5 év -, mely körülmény nem róható a vádlottak terhére. A többszörös halmazat és egyes cselekmények folytatólagos elkövetése bír súlyosító hatással **I.r. vádlott** tekintetében. A vádlottak ellen jelen ügyben elbírált bűncselekményekkel azonos időszakban elkövetett hasonló cselekmények miatt több büntetőeljárás folyik. **II.r. vádlott** pedig korábban indult más eljárás hatálya alatt valósította meg jelen ügy tárgyát képező cselekményét. A vádlottakkal szemben az elkövetés óta befejezett más büntetőeljárások jogerős elítélést eredményeztek.

A fenti kiegészítésekkel is elmondható, hogy a törvényszék az irányadó bűnösségi körülményeket megfelelő súllyal értékelte, majd azokra figyelemmel arányosan alkalmazta a Btk.85.§ (1) -(2) bekezdés alapján halmazati büntetésként a Btk.137.§ 14. pontja szerint visszaeső I.r. vádlottal szemben a 3 év tartamú börtönbüntetést az 2-12 évig terjedő szabadságvesztési tételhatáron belül. Másodfokon csak jelentős mértékű enyhítésnek lehet helye, amelyre az ítéletábla nem látott törvényes lehetőséget.

Egyetértett az ítéletábla azzal is, hogy a végrehajtandó szabadságvesztés tartamával arányosan alkalmazandó a Btk.53.§ és 55.§ (1) bekezdése által meghatározott közügyektől eltiltás, melynek indoka az I.r. vádlott adóelkerülő magatartásának a társadalmat összességében megkárosító jellege.

A Btk.137.§ 16. pontja értelmében többszörös visszaeső **II.r. vádlott** II.r. vádlott tekintetében a törvényszék igen méltányosan járt el, amikor szabadságvesztés helyett a Btk.51.§ (1)-(2) bekezdése szerint pénzbüntetést alkalmazott. A II.r. vádlott igen kedvezőtlen előéletére figyelemmel indokolt volt vele - a III.r. vádlottal szemben meghatározott napi tételezámnál - jóval magasabb mértéket meghatározni, a belső arányosság jegyében. A táblabíróság pótolta a Btk.87.§ (2) bekezdés e/ pontja szerinti enyhítő rendelkezés felhívását, mert csak így kerülhetett kiszabásra - a csekélyebb tárgyi súlyra figyelemmel - a 3 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekményért a pénzbüntetés.

Az ítélet tábla az elsőfokú határozat egyéb rendelkezéseit is törvényesnek találta.

A fentiek alapján a Tatabányai Törvényszék ítéletét **I.r.** és **II.r. vádlott** vonatkozásában - helyes indokai szerint - a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Győr, 2014. október 16. napján

Dr. Zólyomi Csilla sk..	Vajda Edit sk.	. Németh Balázs sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Tatabányai Törvényszék 4.B.168/2012/48. számú ítélete **I.r.** és **II.r. vádlott** vonatkozásában 2014. október 16. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2014. október 16. napján

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: